

DE RESULTATEN VAN DE OPGRAVINGSCAMPAGNE MAGEROY 2013

Gebaseerd op een tekst van Jean-François Baltus.

Na de opgravingen in eerdere jaren van het hoofdgebouw, het zuidelijke deel van het bassin en het bijgebouw, wat in het zuidwesten ligt, is in 2013 gegraven in de zuidoost hoek van het landbouwcomplex. Er is gegraven in het bijgebouw I, waarschijnlijk een schuur. Ook is er wederom gewerkt aan de omheiningsmuur en de binnenmuur.

De beide muren en de besloten ruimte

De villa is aan drie kanten ommuurd. De muur in het westen is 196 meter lang, de muur in het oosten 172 meten en de muur in het zuiden is 143 meter lang. De lengtes van de muren zijn in eerdere opgravingen vastgesteld, maar in 2012 is voor het eerst een deel van de muur helemaal opgegraven. In bijlage II is beschreven hoe de muren zijn opgebouwd.

In 2013 zijn de beide muren verder naar het oosten blootgelegd. In eerste instantie dacht men dat beide muren in een zelfde fase samen zijn gebruikt en dat er dus een besloten ruimte moet zijn geweest. Het was onbekend waar die ruimte voor diende. Door verder op te graven naar het oosten, is gebleken dat beide muren niet gebruikt zijn om een afgesloten ruimte te creëren. Men heeft vastgesteld dat de muren elkaar opgevolgd hebben: de noordelijke muur is de oudste muur, op enig moment gevolgd door de zuidelijke muur.

Waterafvoer

Een waterafvoer van de zuidelijke muur, die over de fundering van de noordelijke muur is aangelegd, onderbouwd bovenstaande stelling. Die afvoer is aangelegd nadat de noordelijke muur was afgebroken. Ook is een greppel, die bij de noordelijke muur lag, opgevuld met stenen van de noordelijke muur.

Bijgebouw I

In 2013 is bijgebouw I, gelegen in het zuidoosten van de villa, gedeeltelijk opgegraven. Tijdens verschillende campagnes in de jaren '90 waren al gedeelten opgegraven. Tijdens die opgravingen zijn vooral de twee muren aan de westkant van dit bijgebouw blootgelegd. Enkele proefsleuven hebben er voor gezorgd dat men de omvang van dit bijgebouw wist: ongeveer 25 meter bij 17 meter. In dit gebouw bevinden zich twee ruimten: een lange, smalle ruimte aan de westkant en een grote ruimte aan de oostkant. In de smalle ruimte heeft men een haard gevonden en veel puin om de vloer te egaliseren. Ook is er wat aardewerk gevonden. Men kan er vanuit gaan dat dit gedeelte van het bijgebouw bewoond is geweest.

In de grote ruimte zijn grote blokken grijsgroene kleisteen gevonden, vaak met enkele leistenen er bovenop. Deze grote stenen lagen op regelmatige afstand van elkaar langs de westelijke en oostelijke muur. De stenen hebben waarschijnlijk gediend om een planken vloer op te leggen, waar men dan weer de oogst op bewaarde. In deze ruimte zijn verder nauwelijks vondsten gedaan, wat past bij de

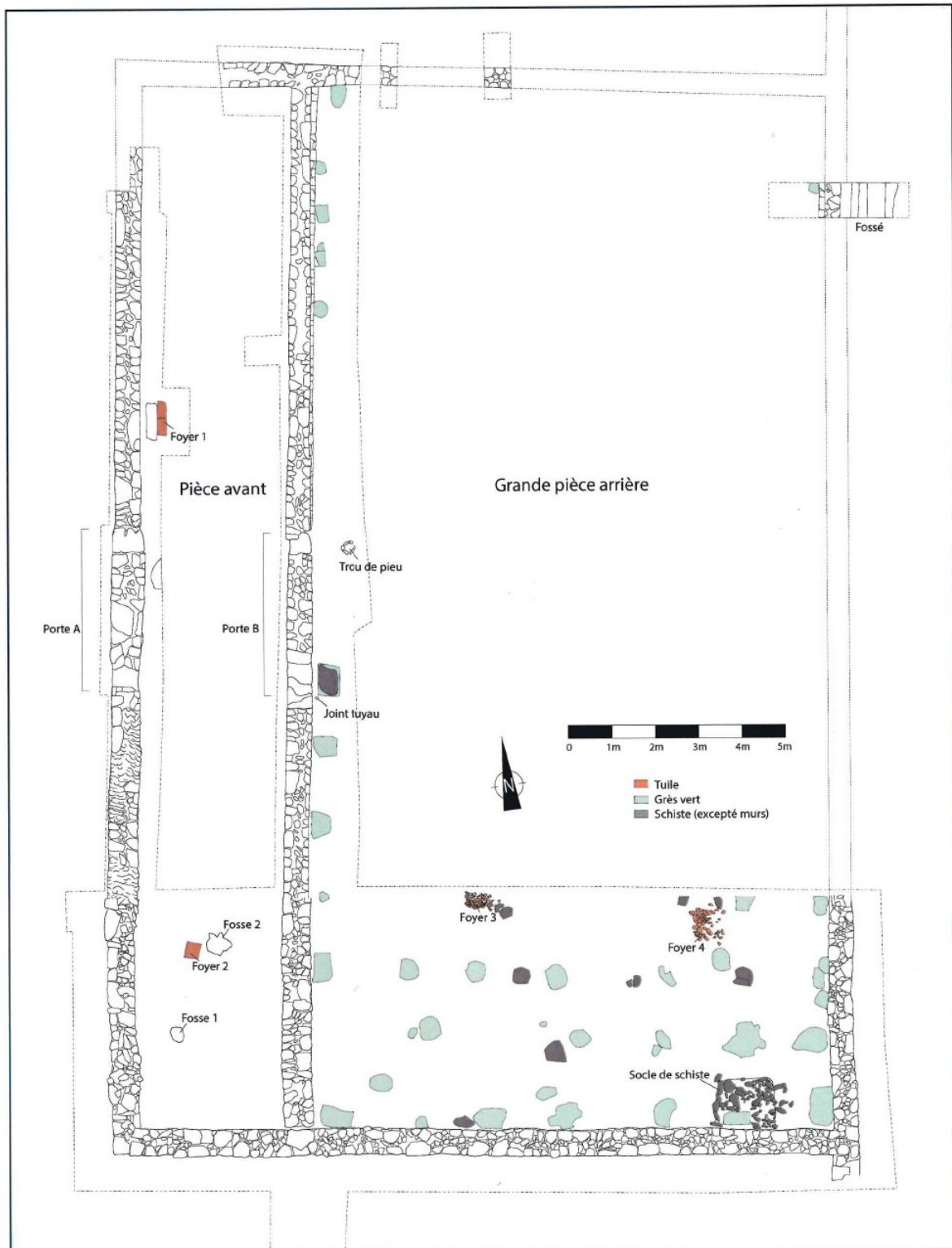
veronderstelling dat deze ruimte als schuur functioneerde.

Met de klok mee: bijgebouw I, één van de gevonden munten, de omgevallen muur en een grijsgroene steen met leistenen.

Tijdens de opgravingen in de jaren '90 is er tot ongeveer een meter van de muren af opgegraven. Tijdens de campagne van 2013 is een groot deel van de lange, smalle ruimte helemaal blootgelegd. Het bleek dat de binnenmuur ingestort is naar het westen, dus in de smalle ruimte. Dat heeft er voor gezorgd dat het leefniveau mooi bewaard is gebleven: men heeft er aardewerk gevonden, weliswaar kapot, maar 'compleet', spijkers in allerlei formaten, lood en stukken van twee votief figuren. Ook is er een haard gevonden, die afgedekt was met een dakpan en twee kuilen.

In de grote ruimte zijn met name de grote grijsgroene kleiblokken gevonden, al dan niet bekroond met leistenen. Verder zijn er niet veel vondsten gedaan: twee munten uit de 2^e eeuw, twee terra sigillata scherven en wat spijkers. Opvallend is dat er twee haardplekken zijn gevonden, op het niveau onder de planken vloer. Men gaat er vooralsnog vanuit dat deze haardplekken uit een latere fase dateren. Verder is er nog een kleine sokkel van leistenen aangetroffen, waarvan men nog niet heeft vastgesteld waarvoor die diende.

Tekening van bijgebouw I